

Vi har set frie grundskoler, hvis regnskaber aldrig er blevet gennemgået i ministeriets undersøgelser, og som man i øvrigt ikke kan sige noget som helst på – gode skoler, der nu trues af lukning på trods af et stort arbejde og engagement i forældrekrædsen. Og grunden? Undervisningsministeren vil simpelt hen ikke godkende skoler, hvor forstander eller bestyrelsesmedlemmer er med i den såkaldte lærergruppe.

Egentlig havde vi langt mere brug for en debat om, hvordan Folketinget kan gøre fejltagelsen med særloven god igen end en debat om dette beslutningsforslag.

Til slut vil jeg nævne, at socialministeren for nylig har bebudet en skærpelse af det kommunale tilsyn med skoler, der bruges som socialpædagogiske opholdssteder. Denne ordning skal gælde alle skoler uanset deres historie eller pædagogiske ståsted. Enhedslisten synes, det er fornuftigt at henlede kommunernes opmærksomhed på deres ansvar for de børn og unge, der med støtte via bistandsloven følger undervisningen på efterskoler eller andre kostskoletyper.

Til gengæld er vi imod ubegrundet og hadsk heksejagt, og derfor tager vi stærkt afstand fra det foreliggende beslutningsforslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er ikke spor overraskende for Fremskridtspartiet, at SF og Enhedslisten ikke kan støtte det her forslag. Det er jo en logisk konsekvens af, at de samme partier var dybe modstandere af det oprindelige forslag om at fjerne støtten til Tvindskolerne.

Lige så overraskende er det, at regeringen, som bærer ansvaret for særloven om Tvindskolerne, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Folketingets øvrige partier, som stemte for at fjerne statstilskuddene til Tvindskolerne med den begrundelse, at man ikke kunne yde offentlig støtte til skoler, som misbrugte disse midler, ikke kan støtte det her forslag.

Det er et kæmpehul i den Tvindlov, som Folketinget vedtog. Når jeg siger det på den måde, så er det for at bruge den venlige fortolkning. Den uvenlige fortolkning er nemlig, at regeringen, da man vedtog Tvindloven, udmærket var klar over, at man – samtidig med at man under stort bulder og brag og mediebevågenhed lukkede for svindelen med de offentlige penge til Tvind – åbnede porten til den anden side for at

bruge andre offentlige penge til nøjagtig det samme formål. Det var den uvenlige facon. Fremskridtspartiet har forsøgt at få undervisningsministeren til at forstå, at her havde regeringen et særligt ansvar for selv at få bragt det her til ophør.

I Fremskridtspartiet er vi ikke tilhængere af særlove. Det understregede vi, da særloven om Tvind blev vedtaget. Det var med dyb bekymring, at vi stemte ja, men vi gjorde det, fordi undervisningsministeren og regeringen sagde, at det var den eneste måde at komme Tvindimperiet til livs på.

Så er det beskæmmende for os at stå her så kort tid efter og høre, at regeringen og Folketingets øvrige partier uden blusel nu vil tillade en sommer med wild west-tilstande, hvor Tvindskolerne bliver fyldt op med elever betalt af skatteydernes penge. Det er flovt, og befolknungen vil ikke kunne forstå det.

Den allernemmeste løsning havde selvfølgelig været – det er også derfor, at Fremskridtspartiet insisterer på, at det her forslag går i Undervisningsudvalget – at man samtidig med, at man vedtog Tvindloven, brugte den bestemmelse og den lovhjemmel, undervisningsministeren rent faktisk fik ved denne lejlighed, nemlig § 11 a, hvorefter undervisningsministeren kunne tilbagekalde godkendelser. Havde man tilbagekaldt godkendelserne for disse skoler, så havde kommunerne ikke haft mulighed for at yde disse tilskud. Nu er det jo nemlig sådan, at kommunerne ikke bare betaler de tilskud, de normalt ville betale, nu betaler de også statens andel.

Det ville undervisningsministeren ikke, og man havde et stort abeproblem i regeringen. Hvor skulle den aben placeres? Og det var altså socialministeren, der tabte abekampen. Det kan man så synes er uretfærdigt, og jeg synes også, at det er en mystisk måde at løse problemet på. Men efter de oplevelser, jeg havde for at forsøge at løse det på parlamentarisk vis, var dette forslag den eneste farbare vej. Det var derfor, vi gjorde det.

Vi vil i Fremskridtspartiet simpelt hen ikke sidde tilbagelænet i stolen og gå en sommer i møde, hvor alle kan sidde og spørge sig selv: Sig mig engang, hvad skulle hele det tabernakel i Folketinget til for om at tømme Tvindskolerne og hindre misbrug af offentlige midler? Jamen nu åbner skolerne igen under fest og hornmusik, og alle de gamle i lærergruppen sidder og klapper i hænderne.